

Walwin toont de wetmatigheden van de natuur

Galerie

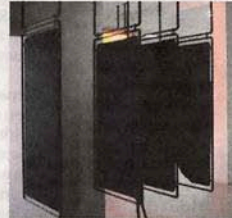
Dan Walwin. T/m 10 mei in Pakt, Zeeburgerpad 53, Amsterdam. Inl: pakt.nu

Het is een van de dilemma's die vaak terugkeert in de hedendaagse kunst: is de kracht van de natuur te vangen in cultuur? Waar raken natuur en kunst elkaar? Kunstenaars als Olafur Eliasson en Anish Kapoor onderzoeken dit thema in grootse museale installaties die de natuur bijna proberen te overtreffen in hun sublimiteit. Maar het kan ook anders, zoals Dan Walwin bewijst bij Pakt, dat zo langzamerhand is uitgegroeid tot een van de beste presentatie-instellingen voor jonge kunst in Nederland - Pakt mag je niet missen, als je wilt weten wat er speelt.

Dat blijkt ook weer uit de installatie van Walwin. Zijn *Sun Room* is op het eerste gezicht behoorlijk mysterieus: de ruimte hangt vol met buisstructuren die lijken opgetrokken uit zwarte tentstokken, daartussen zitten groen geschilderde dunne platen geklemd. Er draaien ook twee films, een die een impressie geeft van een slootkant, de ander toont een rivier waar een groep mensen een onduidelijke activiteit uitvoert, iets met bootjes of surfplanken - het geheel wordt letterlijk in een vreemd licht gezet doordat Walwin een oranje 'sunscreen' voor het scherm heeft gehangen.

Het lijkt allemaal behoorlijk onbegrijpelijk, tot je de video ziet die op zes schermen achter de toegangsdeur draait: een impressie van een heel grote nagebouwde bedding van de Mississippi - verlaten en uitgewoond. Dat model vangt mooi Walwins fascina-

Dan Walwin, *Sun Room*, 2015

ties: het is vervallen en schijnbaar nutteloos, maar roept wel heel veel ideeën en associaties op: je denkt aan een bergpad, aan een verlaten rivierbedding, maar ook aan het skelet van een gigantische slang. En daarmee valt ook de rest op zijn plek: ineens besef je dat Walwin je meeneemt naar onderliggende, bijna wetmatige structuren onder de natuur, zonder dat hij daarbij verklaringen geeft of de poëzie uit het oog verliest. Hoe langer je in de *Sun Room* verblijft, hoe dieper je als het ware 'in' de natuur kruipt - een rood reddingsvest springt eruit, een zwart geschilderde opblaasband, en die verzameling schermen doet zowel denken aan ribben als aan bomen in een bos. Ondertussen blijft Walwin op afstand en laat je lekker dwalen. De natuur legt tenslotte ook niks uit.

Hans den Hartog Jager